

## **5<sup>e</sup> ZONDAG VEERTIGDAGENTIJD – 26 maart 2023**

### ***Welkom***

Laten we ons in de aanwezigheid stellen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, Amen.

Welkom aan u allen, welkom hier in dit uur, in dit huis voor God.

Vandaag is het de 5<sup>e</sup> zondag van de Veertigdagentijd. Het duurt niet lang meer voordat de dagen komen van lijden en sterven van Jezus.

Het verhaal van vandaag begint aan de Jordaan, de plek waar Johannes destijds doopte. Daar krijgt Jezus het bericht dat zijn vriend Lazarus is gestorven.

Jezus gaat naar de familie van Lazarus in Betanië en daar gebeurt iets onbegrijpelijks. Lazarus, al vier dagen in het graf, wordt opnieuw tot leven gewekt. Dit kan niet, dit is de wereld omgekeerd. De mensen staan perplex.

Hoe ontzagwekkend ook, toch krijgt dit mysterie – in mijn lezen – niet de nadruk in het verhaal. Jezus zet de opwekking van Lazarus in de context van 'opdat wij zouden geloven'. Maar, wat is geloven eigenlijk? Hoe te geloven? Waartoe?

Laten we ons openstellen voor het verhaal van vandaag en voor ons samenzijn in dit uur in dit huis voor God.

### ***Overweging***

Vandaag is Jezus aan de overkant van de Jordaan, bij de plek waar Johannes destijds doopte. Hij is naar die plek uitgeweken omdat de situatie in Jerusaleem polariseerde. In de stad, die zich opmaakte voor het grote Pesachfeest, waren veel mensen in Jezus gaan geloven. Maar ook velen zagen in hem een groot gevaar. 'Waarom verstaan jullie mijn taal niet?' vroeg Jezus. En zelf gaf hij als antwoord 'jullie zijn van beneden, ik van boven'. En ook zei hij: 'Als je mijn woorden niet kunt geloven, geloof dan in de werken die ik namens de Vader doe'. Voor- en tegenstanders, verdeeldheid, er vielen harde woorden. Zelfs meermalen tot dreigende steniging aan toe. Daarom was Jezus uit de stad vertrokken richting Jordaan, zo'n 30 kilometer oostwaarts.

De missie van Jezus loopt ten einde. Het is zijn missie om mensen tot geloof te brengen in een groots visioen: het koninkrijk van God op

aarde. Dat uw rijk kome, dat uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel bij de Vader.

Over korte tijd zal de intocht in Jerusalem zijn. Dan zal hij ook voor de laatste keer met zijn vrienden eten. Daarna grote tragiek. Maar zover is het nog niet.

Nu, daar bij de Jordaan, bereikt hem het bericht van de dood van zijn vriend Lazarus. Hij wacht nog twee dagen maar gaat dan met zijn leerlingen naar Betanië, het dorp waar Lazarus en zijn zussen wonen. Daar ontvouwt zich het verhaal dat we zojuist hebben gehoord. Marta komt hem tegemoet, later Maria, en beiden zeggen hem – horen we een licht verwijtende toon? – precies dezelfde woorden: 'Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn'. Jezus gaat in gesprek met de zussen en hun bezoekers, hij zoekt contact met de Vader, huivert, huilt en tot slot: Lazarus, kom naar buiten.

Wat gebeurt hier? Wat voor wonderlijks beschrijft dit verhaal? Ik loop nog eens langs woorden waar het verhaal om lijkt te draaien: woorden over geloven. Ik citeer vrijelijk.

*Jezus*

*Gelukkig dat ik niet bij Lazarus was, want, door wat straks zal gebeuren, kunnen jullie tot geloof komen.*

*Marta*

*Als u hier was geweest, was mijn broer niet gestorven. Maar ik weet dat wat U aan God vraagt, God het u zal geven*

*Jezus*

*Uw broer zal verrijzen*

*Marta*

*Ja, ik weet dat hij zal verrijzen op de laatste dag*

*Jezus*

*Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in mij gelooft, zal leven ook al is hij gestorven. En ieder die leeft in geloof aan mij, zal in eeuwigheid niet sterven. Geloof je dit?*

*Marta*

*Ja, ik geloof vast dat u de Messias bent, de zoon van God die in de wereld komt.*

*Nee, niet die steen weg want hij riekt al.*

*Jezus*

*Maar ik zei je toch eerder, dat je de grootheid van God zult zien als je gelooft?*

*Jezus tot de Vader*

*Vader, ik dank u. Ik weet wel dat u altijd doet wat ik u vraag. Maar ik zeg het hier en nu hardop, zodat de mensen mijn woorden kunnen horen en zullen geloven dat u mij gezonden hebt.*

Tenslotte de verteller

*Veel mensen die zagen wat hij had gedaan, geloofden nu in Hem.*

Wat zijn dit voor dialogen? Wat schuilt er in deze woorden van en over geloven? Enkele gedachten hierover.

'Jullie zijn van beneden, ik van boven'. Jezus staat voor de moeilijke opgave om 'boven' en 'beneden', om hemel en aarde, met elkaar te verbinden. Om die verbinding tot stand te brengen, is 'geloven' een sleutelwoord. Geloven in dat hemels visioen, dat de aarde glans zal geven, dat de harten van mensen zal vervullen, dat de schepping zal voltooien. Maar geloven is voor mensen hier beneden niet eenvoudig. Daarvan getuigt bijvoorbeeld de uitdrukking 'eerst zien en dan geloven'. Maar bij Jezus is het omgekeerd: 'eerst geloven en dan zien'. Geloven is vertrouwen op wat in potentie aanwezig is maar nog moet komen. Zoals een mosterdzaadje ongezien al groei, bloei en vrucht in zich draagt. Geloven in wat nog niet is maar wat nog worden zal. Geloven komt vóór zien. *Maar ik zei je toch al eerder, dat je de grootheid van God zult zien als je gelooft?*

Wel beschouwd, is God ons eigenlijk ook hierin een voorbeeld. Wij zijn geschapen naar het beeld van God en geroepen om steeds meer beeld van God te worden. Een groots en wijds en ambitieus appèl. Gij zult zijn als goden, niet minder dan dat. God heeft ons vanaf het begin tot bondgenoot geroepen, lang voordat we iets hebben kunnen waarmaken. Hij geeft ons zijn vertrouwen ondanks al onze weerstand en gehannes. Geloven is vertrouwen niet alleen dat het komen kan, maar dat het komen zal. Misschien is dit wel de belangrijkste voorwaarde om iets aan dat grote visioen te kunnen bijdragen: dat God in ons blijft geloven: 'Yes, you can'.

En tot slot. Hoe genereus en stimulerend het vertrouwen van God in ons ook is, ons past eveneens grote bescheidenheid. Want, waar staan we nu helemaal na 2000 jaar? We zijn nog niet heel ver gevorderd met dat grootse visioen. Soms raken we misschien zelfs verder van huis. Ik troost me met de gedachte dat 'van goede wil' zijn, in de ogen van God al heel wat is. Een mens van goede wil heeft gekozen, is bereid het visioen te vertrouwen. Zoals Marta, misschien vooruitlopend op zichzelf, bereid is te geloven. En zoals haar zus Maria, luisterend aan de voeten van Jezus, bereid is te leren.

Een mens van goede wil, krijgt gaandeweg steeds meer besef van het visioen en hoe daar aan bij te dragen. Dat zijn soms, vaak onverwacht, van die glanzende momenten. Momenten waarop 'uw rijk even is gekomen en het hier op aarde even is zoals in de hemel'.